

[Korsgaard.]

mene, at det hele for saa vidt flyder. Nu vil jeg gerne fremhæve en enkelt Ting, som den højtærede Finansminister omtalte *en passant*, idet han som en forøget Udgiftsmulighed nævnte dette, at Arbejdsløsheden vilde koste noget, dog ikke saa *forfærdelig* meget. Det er navnlig det sidste, jeg gerne vil understrege, idet jeg ærlig talt har det Indtryk, at saaledes som Stillingen er i Øjeblikket, kan Arbejdsløsheden højst sandsynligt komme til at koste, hvad jeg i hvert Fald vil kalde saa *nogenlunde forfærdelig* meget. Men det mener den højtærede Finansminister altsaa ikke, og jeg vil da gerne henstille, at Finansministeren giver en nærmere Forklaring paa, hvorfor dette Beløb skulde blive nogenlunde beskedent.

Alt i alt maa jeg sige, at det for saa vidt er haabløst at diskutere det kommende Finansaars Muligheder, idet ingen kan overse dem, og jeg maa holde for, at naar det viser sig, at denne eller hin Indtægt svigter i betydelig Grad, maa man enten skabe en tilsvarende Udgiftsnedgang eller eventuelt en tilsvarende ekstraordinær Indtægtsopgang. Jeg tror, det bliver nødvendigt at handle fra Maaned til Maaned — jeg vil nødtig sige, at vi bliver nødt til at handle fra Dag til Dag, men at handle med Henblik paa et helt Aar frem i Tiden tror jeg er umuligt. I eet er jeg imidlertid ganske enig med den højtærede Finansminister — jeg haaber da i hvert Tilfælde, at vi virkelig er enige — nemlig at Balancen paa Finansloven skal holdes, saa at hvad der end maatte komme af Modgang i Retning af, at den til sin Tid vedtagne Finanslov kan vedblive at vise en vis Balance, maa det afværges paa den ene eller den anden Maade. Naturligvis ønsker vi fra vor Side, som man gør det fra alle andre Sider, med Henblik paa hvad der kan tænkes at komme — man gør sig jo sine Tanker om mangt og meget —, at man kunde faa en Finansplan, men jeg erkender, at Forholdene gør det særdeles vanskeligt, og det skulde for saa vidt ikke forbavse mig, om Finansministeren vilde sige, at det ikke er muligt at opbygge en saadan i Øjeblikket.

Jeg skal derefter forlade 1932—33 og vende mig til 1931—32, som Tillægsbevillingsloven jo i særlig Grad angaar. Jeg skal kun fremdrage ganske enkelte Ting, idet det ikke er min Mening at gøre det finansielle til der centrale i det, jeg ønsker at sige her.

Jeg vil da først konstatere, at Finansministeren regner med Balance. Jeg vil

gerne have Lov til at bekende, om jeg saa maa sige, at jeg for 3—4 Maaneder siden spaaede, at Statsregnskabet for indeværende Aar vilde vise et Overskud paa en halv Sned Millioner Kroner. Jeg maa altsaa med Skam at melde tilstaa, at jeg var alfor optimistisk. Nu kan man jo sige, at man kan lade være med at udtale sig om slikt, saa kommer man ikke i det Tilfælde, at det viser sig, at man faar Uret. Men saa skulde vi vel nok helst alle tie stille, og hvad skulde vi saa bruge en Rigsdag til? Men der er dog visse Forhold, som man ikke saadan umiddelbart kunde forudsætte, at ret mange vidste Besked om, og hertil henregner jeg dette, at Sterling forlod Guldet. Det betyder en Merudgift for Statskassen for indeværende Aar paa 4 Mill. Kr. Men endda er der jo 6 Mill. Kr. tilbage, idet jeg altsaa regner med, at Balancen for Aaret vil holde; og naar den højtærede Finansminister regner med det, kan man vel nok gøre sig Haab om, at der bliver et lille Overskud, og i saa Fald kan vi sige, der bliver en 4—5 Mill. Kr. tilbage. Disse 4—5 Mill. Kr. har Statsbanerne slugt. Jeg maa tilstaa, at jeg virkelig havde troet, at de Beparelsesudvalg, der var nedsat, vilde have faaet en saadan Betydning ogsaa for indeværende Finansaar, at det nogenlunde kunde opveje Indtægtsnedgangen. Det har imidlertid saare langt fra været Tilfældet. Naar den højtærede Finansminister i denne Forbindelse talte om, at Statsbanerne har imødegaaet Indtægtsnedgangen med en Udgiftsnedgang paa henvend 4 Mill. Kr., maa jeg sige, at jeg ikke rigtig kan anerkende en Udtalelse som den, hvis der deri skal ligge — og det maa man jo antage —, at det er ved særlige Handlinger fra Statsbanernes Ledelses Side, at denne Udgiftsnedgang er fremkommet. Nej, Sandheden er den, at en meget væsentlig Del af den, nemlig 1,3 Mill. Kr., af i alt 3,4 Mill. Kr., er fremkommet ved, at Brændsel er blevet billigere, og man kan vel ikke antage, at Statsbanernes Administration kan have haft nogen væsentlig Indflydelse herpaa. Saa kommer dertil den Udgiftsnedgang, som er en Følge af, at Tjenestemandslønningerne, saaledes som fremhævet af den højtærede Finansminister, er lavere i indeværende Finansaar end forudsat i den vedtagne Finanslov. Hvor meget det giver for Statsbanernes Vedkommende, kan jeg ikke sige noget bestemt om, men jeg vil antage, at det i hvert Fald skal ligge omkring 1 Mill. Kr. Saa vil det altsaa sige, at tilbage bliver der kun 1,4 Mill. Kr., og deraf falder atter største Delen paa et Par enkelte Poster. Paa Vedligeholdelse af Drifts-